

spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

»Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at HT-terminalen på Københavns Rådhusplads snarest kan fjernes?«

Skriftlig begrundelse

Sagen om fjernelse af HT-terminalen på Københavns Rådhusplads har længe ligget og syltet. På trods af at et markant flertal af københavnere ønsker terminalen fjernet, er der endnu ikke sket meget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 83: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Betaling for lejrskoler og skolerejser m.v.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 6/5 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jeppe Kofod (S):

For god ordens skyld skal jeg sige, at jeg holder denne tale på vegne af ordføreren i denne sag, hr. Frode Sørensen, der desværre ikke kunne være til stede i dag.

Af og til kan en uklar detalje i en ellers klart formulert lovgivning give temmelig store usikkerhedsmomenter.

Vi har i den gældende folkeskolelov af 1993 den ufravigelige regel, at undervisning og undervisningsmaterialer er vederlagsfrie. Dette er selve fundamentet for vor folkeskole og forudsætningen for, at alle unges grundlæggende viden er på et højt niveau.

Udgifter til drift af folkeskolen er et kommunalt anliggende, men der er som bekendt opstået nogle fortolkningsproblemer, når det handler om den del af undervisningen, som foregår uden for skolen, eksempelvis på ekskursioner, lejrskoler og skolerejser.

Med dette forslag præciseres, hvor grænserne for gratisprincippet i folkeskolen går, og under hvilke omstændigheder dette princip kan fraviges.

Det er vigtigt at slå fast, at ekskursioner, lejrskoler og skolerejser er integrerede dele af undervisningen, blot de finder sted borte fra skolen i enten ind- eller udland, for vi har konstateret, at der har været så megen uklarhed omkring gratisprincippet, at Folketingets Ombudsmand for et halvt år siden har afgjort, at den fornødne hjemmel i lovgivningen til at opkræve betaling hos forældrene ikke er til stede.

I bemærkningerne til dette lovforslag stilles argumentationen for og imod op på denne vis:

For synspunktet, at en sådan rejse skal være vederlagsfri, taler, at den er et led i undervisningen. Imod synspunktet taler, at rejsen er et frivilligt alternativ til den ordinære undervisning og derfor ikke nødvendigvis skal være vederlagsfri for forældrene.

Dette virker uklart, og en præcisering er nødvendig.

Vi kan derfor tilslutte os ministerens præcisering vedrørende ekskursioner, lejrskoler og skolerejser, hvor forslaget opdeler folkeskolens rejseaktiviteter i to kategorier, nemlig rejser med mødepligt og rejser uden mødepligt.

Herefter ligger det fast, at kommunerne skal betale for alle udgifter, der er nødvendige for at gennemføre ekskursioner og lejrskoler, og at kommunerne som minimum skal afholde alle udgifter, der er forbundet med lærernes deltagelse i skolerejser.

Det nye vedrørende ekskursioner og lejrskoler er, at kommunalbestyrelsen nu kan beslutte, at forældrene skal betale et madpakkegebyr svarende til et normalt sparet hjemmeforbrug.

Den sidste del omfatter aktiviteter, som forældre, elever og andre kan iværksætte med henblik på at skaffe penge til gennemførelsen af skolerejser, herunder også, at forældre kan betale på et frivilligt grundlag.

Det er efter Socialdemokratiets mening vigtigt, at denne frivillighed er reel, således at ingen forældre skal føle sig forpligtede til at lade deres børn deltage i skolerejser, der indebærer forældrebetaling.

Derfor er måske den væsentligste pointe ved dette forslag, at ingen elev kan udelukkes fra at komme med grundet manglende betaling.

Med forslaget har ministeren søgt at skabe en balance mellem kommunernes andel af udgifterne til disse aktiviteter og forældrenes andel.

Dette er helt i tråd med Socialdemokratiets længe nærede ønske om at få klarhed på området, og det er glædeligt, at der er enighed om forslaget i kredsen af de partier, der gennemførte folkeskoleloven af 1993.

Socialdemokratiet kan derfor give sin støtte til lovforslaget og ser frem til en hurtig behandling i udvalget.

Anders Mølgaard (V):

Jeg tror, de fleste af os med glæde i sindet mindes vores ekskursioner og lejrskoler som nogle af de absolutte højdepunkter i vores skoletid. Disse ture styrkede klassesammenholdet på en anden og væsentligt mere positiv måde, end den daglige skolegang rummede muligheder for. Samtidig fik vi nogle stærke og meget konkrete oplevelser af vores historie, geografi og livsvilkår i hjørner af Dannevang, som vi oftest ikke havde kendskab til før. Og mange af os er nok blevet inspireret af f.eks. gode lejrskoleophold til et senere gensyn i voksenlivet.

Lejrskoleophold kan vække appetit og nysgerrighed. Det samme gælder naturligvis også skolerejser til udlandet i de ældste klasser.

Derfor er det magtpåliggende for mig at understrege, at vi i Venstre finder, at lejrskoler osv. er en meget værdifuld skoleaktivitet. Dette lovforslag må *ikke* opfattes som et politisk signal fra Folketinget til skolerne om, at lejrskoler, ekskursioner og skolerejser skal nedprioriteres. Men der er et reelt behov for at skære toppen af de mest ekstravagante og meget kostbare ture, som vi alle kender eksempler på, og derfor dette lovforslag.

Vi forventer naturligvis, at der stadig blive masser af indenlandske ekskursioner og lejrskoler og også gerne skolerejser i udlandet i de ældste klasser. Det er vigtigt, at børn både lærer deres eget land at kende og får øjnene op for det internationale samfund. Det er et både-og, ikke et enten-eller.

Venstre finder det helt naturligt og legitimt, at børn og forældre selvfølgelig afkræves en rimelig egenbetaling, og for Venstre har det været afgørende, at der ikke måtte være et loft over mulighederne for at skaffe eksterne indtægter fra indsamlinger og aktiviteter og gennem sponsering.

På den baggrund kan Venstre tilslutte sig lovforslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, kan ikke være til stede, og derfor skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti er som bekendt ikke en del af den gruppe af forligspartier, som står bag den nuværende folkeskolelov.

Partierne bag loven har nu indgået en aftale om betaling for ekskursioner, lejrskoler og skolerejser på baggrund af den kritik, som har været rejst på grund af den manglende lov-hjemmel til opkrævning af deltagerbetaling på området. Det er fornuftigt nok, og jeg skal da også indledningsvis sige, at vi kan støtte lovforslaget.

Fra De Konservatives side er vi generelt ikke imod brugerbetaling og kan derfor heller ikke være modstandere af, at man betaler for det, man får. Det er et ganske naturligt og sundt princip, men det er ikke naturligt at opkræve penge for noget, som ifølge grundloven er gratis. Det er vigtigt med klare regler på området, og forslaget imødekommer også efter vores opfattelse de kritikpunkter, som ombudsmanden påpegede i sin redegørelse til Folketinget i november sidste år.

Det er også vigtigt for os, at den sociale slag-side, som betaling for skolerejser kan få, nu i princippet ophører. For der findes familier, som hverken kan fremtrylle 500 eller 1000 kr. af et månedsbudget til en skolerejse. Og problemet bliver ikke mindre, hvis der i familien er flere børn, som skal afsted på næsten samme tid. Hverken forældrene eller børnene – især ikke børnene – i disse familier må blive tabere i det spil, hvor det gælder om, at skoleklassen kommer så langt væk fra skolen som muligt.

Vi hilser derfor med tilfredshed, at den sociale retfærdighed nu bliver sikret. Og fra konservativ side lægger vi meget vægt på, at forslagens bemærkninger om, at friheden til at betale skal være åbenbar og reel, bliver respekteret i hvert enkelt tilfælde.

Med dette lovforslag bliver det understreget, at ingen elever kan udelukkes fra hverken ekskursioner, lejrskoler eller skolerejser på grund af manglende betaling eller andre ydelser.

Endvidere bliver det fastslået, at det er kommunerne, der skal afholde alle udgifter, der er en nødvendig forudsætning for gennemførelse af ekskursioner og lejrskoler, ligesom det er kommunerne, der som minimum skal afholde udgifterne til lærernes deltagelse i skolerejser.

Derudover bliver det præciseret, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, hvorvidt forældrene skal betale et beløb til forplejning svarende til det sparede hjemmeforbrug.

Med lovforslaget gøres det mere klart, hvad der forstås ved undervisning i folkeskolen.

Langt størstedelen af de gennemførte aktiviteter i folkeskolen er at betragte som folkeskolens kerneydelser, og dermed påhviler det også kommunerne at dække udgifterne hertil. Imidlertid er det også skolens rejseaktiviteter, der har skabt tvivl om lovhjemmelen til at opkræve betaling for disse ikkekerneydelser. Og jeg kan i øvrigt tilslutte mig de bemærkninger, der kom fra Ventres ordfører om, at der nok kan findes eksempler på aktiviteter, der er lige lovlig ekstravagante.

Jeg vil til sidst spørge ministeren, hvad de kommunale parter, som forslaget berører, har vurderet at forslaget vil komme til at koste kommunerne. For i bemærkningerne er det nævnt, at der er optaget forhandlinger med kommunerne, men ministeriet skønner, at der ikke er økonomiske konsekvenser som følge af forslaget, men måske kunne kommunerne have en anden opfattelse af dette spørgsmål.

Jeg vil endvidere bede ministeren oplyse, om regeringen er villig til at imødekomme et eventuelt økonomisk krav fra kommunernes side, ganske i henhold til det såkaldte DUT-princip.

Men med disse bemærkninger kan vi i øvrigt som tidligere nævnt støtte lovforslaget.

Anne Baastrup (SF):

Som de foregående ordførere så gribende har beskrevet, havde vi en bunden opgave her i Folketinget, og den bundne opgave landede så på forligspartiernes bord. Og vi brugte rent faktisk ret lang tid på at søge at løse den, og jeg synes også, at vi efter omstændighederne klarede det ret godt til sidst. Og når man laver sådan nogle forlig, som det har været så møjsommeligt at lave, skal man jo også være tilfreds, selv om man måske ikke opnåede det hele.

Vi støtter naturligvis lovforslaget, og vi ser frem til at der kan blive ro på det her område. Det er vigtigt, at der bliver en klar retstilstand, for »det vilde vesten«, som vi indtil nu nogle steder har været vidne til, er jo under alle omstændigheder uholdbart for folkeskolen.

Birthe Skaarup (DF):

Fra Dansk Folkepartis side hilser vi det her forslag velkomment. Ministeren er kommet med et

fornuftigt forslag, synes vi, og selv om der har været nogle indledende besværligheder og betænkeligheder, er det nu så langt fremme, at jeg tror, det vinder stor genklang her i Folketinget.

Jeg vil for øvrigt lige nævne i en parentes, at fra Dansk Folkepartis side stiller vi os velvilligt, såfremt der skal ske fornyelser eller korrektioner i folkeskoleloven. Og det siger jeg naturligvis på baggrund af, at vi som parti ikke var med i forliget om folkeskoleloven, af helt gode grunde, da partiet ikke var stiftet på daværende tidspunkt. Men får vi en invitation, vil vi naturligvis også godt være med, for vi synes, det er utroligt vigtigt, at vore unge får nogle gode tilbud, og at man løbende kigger på folkeskoleloven.

Men selve forslaget om, at børnene betaler for kosten under ekskursioner og lejrskoler og skolerejser, synes vi er ganske rimeligt. Og vi tror også, det må være et spiseligt forslag for forældrene, når de hører, at nu sker der altså noget på det her område, for der er trods alt ikke tale om nogen økonomisk herregård.

Men såfremt forslaget bliver vedtaget, bliver det som sagt nu fuldt legalt, at skolen må opkræve penge til alle slags rejser for de udgifter, som forældrene ellers ville have haft, hvis de skulle have haft deres unge på kost hjemme hos dem selv.

Jeg tror også, at skolevæsenet venter på en afklaring. Forslaget fastholder også folkeskole-tanken, mener vi, og uanset hvilken baggrund en elev har, og det har andre ordførere også været inde på, så kan man komme med på en rejse. Ingen udelukkes af økonomiske grunde!

Så positivitet hertil fra Dansk Folkeparti.

Susanne Clemensen (CD):

Det her lovforslag blev jo til på baggrund af, at der var en forælder, der rettede henvendelse til Ombudsmanden om, hvorvidt det kunne være rigtigt, at der kunne opkræves betaling til skolerejser for børnene. Og så kom Ombudsmandens udtalelse den 20. november 1997, hvor han konkluderede, at man ikke i alle tilfælde havde ret til at opkræve forældrebetaling, idet folkeskolen hviler på et princip om vederlagsfri undervisning.

Spørgsmålet er selvfølgelig bare, hvad der forstås ved begrebet undervisning.

Det her lovforslag er blevet til efter drøftelser mellem forligspartierne bag folkeskoleloven fra 1993, som CD også er en del af. Lovforslaget

skelner mellem de lejrskoler, som er en integreret del af undervisningen, og hvor der er pligt til at deltage, og så de skolerejser, som er et godt supplement til undervisningen, men hvor deltagelsen er frivillig.

Førstnævnte gruppe, hvor også ekskursioner hører til, må der ikke opkræves betaling til, ud over forplejningen. Det vil sige, at de skal være gratis. Sidstnævnte gruppe må der gerne opkræves betaling til, f.eks. gennem kollektiv indsamling osv., men der kan ikke stilles krav om, at forældrene skal betale, hvis de ikke kan eller vil.

CD mener, at lovforslaget er en fornuftig løsning, og jeg frygter ikke, at der er forældre, som bevidst ikke ønsker at betale til, at deres børn kan komme med på de såkaldte frivillige skolerejser. Og hvis der er nogle, som ikke kan betale, så har jeg tiltro til, at klassen med læren og forældrene nok skal finde ud af en løsning i fællesskab.

For CD har det derimod været vigtigt at sikre, at eleverne gennem frivillig forældrebetaling kan deltage i skolerejser, for vi anser skolerejserne for uundværlige i skolen, hvis vi fortsat skal have mulighed for at engagere eleverne. Gratisprincippet for disse skolerejser ville efter vores mening på grund af de skræbete budgetter medføre, at skolerejserne simpelt hen forsvandt, og det ønsker vi ikke.

Desuden har vi fået præciseret og skærpet kravene til, hvornår der er tale om en skolerejse, og det, som vi populært kalder en charterrejse, og som efter vores mening ikke bør finde sted i skoletiden.

Så CD kan støtte det her lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre hilser velkommen, at der nu kommer en løsning på et problem, som igennem flere år har taget uforholdsmæssigt meget plads i den offentlige debat.

Folkeskolen er gratis, og det er et princip, som vi ikke må gå på kompromis med. Der har alligevel været uklarheder om reglerne, idet mange skoler jo efterhånden har udadvendte aktiviteter, rejseaktiviteter, hvis indhold strækker sig i et langt spektrum fra ren undervisning til ren underholdning. Spørgsmålet er så, hvor meget man kan pålægge forældrene at betale, og hvor meget kommunen skal afholde.

Den løsning, der er fundet her, bygger på, at forældrene altid skal kunne afkræves det, der svarer til sparet hjemmeforbrug, altså, hvad det

koster forældrene, eller hvad forældrene sparer ved, at barnet er væk på en skolerejse. Derudover er der så regler for, hvad forældrene eller andre i skolen kan bidrage med og samle ind til, og under hvilke betingelser der er pligt til at deltage, eller om der er frivillighed.

Vi synes, at det er fornuftigt, at der nu kommer en klar retstilstand, og der er et bredt flertal bag denne ordning. Vi støtter det fra Det Radikale Venstres side.

Søren Kolstrup (EL):

Det er en meget lang debat, der nu når til en afslutning. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er spørgsmålet om, hvorvidt forældre skal betale for, at deres børn deltager i ekskursioner, lejrskoler m.v., jo absolut langt fra nyt.

Enhedslisten synes, det er på høje tid at få slået fast, at forældrebetaling ikke hører hjemme i folkeskolen. Enhedslisten har selv stillet forslag herom, arbejdet herfor et par gange, men uden held. Det er derfor, det er rart, at det princip nu slås fast.

Allerede tilbage i 1980 opfordrede Ombudsmanden undervisningsministeren til at klargøre lovgrundlaget vedrørende forældres betaling af udgifter i forbindelse med ekskursioner. I 1997 kritiserede Ombudsmanden i en foreløbig redegørelse atter den hidtidige praksis, og denne kritik blev fulgt op i Ombudsmandens redegørelse fra den 20. november 1997. På den baggrund kan man sige, at det altså ikke er spor for tidligt, at denne forligskreds nu har taget sig sammen til at lave dette forslag.

Det altafgørende og positive ved forslaget er, at det en gang for alle bliver slået fast, at elever ikke kan udelukkes fra ekskursioner, lejrskoler eller skolerejser på grund af manglende betalingssevne eller betalingsvilje. Så vidt, så godt.

Så kan man selvfølgelig diskutere, hvorledes det noget kunstige skel mellem på den ene side ekskursioner og lejrskoler og på den anden side skolerejser kommer til at fungere. I bemærkningerne drages grænselinjen mellem sprogrejser og kulturrejser. Jeg synes måske ikke, det er særlig overbevisende.

Så kommer det mest alvorlige i forslaget. I bemærkningerne anføres det, at Undervisningsministeriet ikke mener, der er økonomiske konsekvenser ved forslaget. Det er vigtigt for Enhedslisten at få dette forhold belyst. Hvis denne præmis ikke holder, kan det jo betyde, at folkeskolens elever af sparehensyn berøves

gode muligheder for undervisning uden for skolens mure.

Endelig vil jeg vende mig imod den åbning i forhold til sponsorering af udgifterne til eks-kursioner og lejrskoler, der ligger i forslaget's bemærkninger.

Der er altså to tidsler i forslaget: Den ene om økonomien og den anden om sponsorering.

Derfor synes jeg, at det vil være vigtigt, at ministeren kommenterer, hvordan det kan være, at forslaget ikke har økonomiske konsekvenser. Er det rigtigt opfattet, at forslaget faktisk kan opfattes som et spareforslag? Hvis det sidste er tilfældet, må jeg sige, at så kølnes interessen jo noget for det.

Der åbnes op for sponsoreringer, men hvem er det, der kan gå ind og sponsorere? Og i givet fald: I hvilket omfang skal vi acceptere sponsorering i den danske folkeskole?

Tom Behnke (FP):

Jeg tror ikke, der kan siges så meget mere nyt om forslaget her. De foregående ordførere har så grundigt forklaret og redegjort for, hvad forslaget går ud på, så jeg vil nøjes med på vegne af Fremskridtspartiet at takke for de meget frugtbare og konstruktive forhandlinger, der har været med ministeren. Vi er i Fremskridtspartiet yderst tilfredse med det resultat, der er kommet ud af forhandlingerne, og vi støtter naturligvis forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Det har i årevis været praksis, at folkeskoler i undervisningstiden har kunnet tilrettelægge udflugter og rejser, der i større eller mindre omfang var et led i eller havde tilknytning til undervisningen. Skolernes rejseaktivitet har imidlertid givet anledning til tvivl om, hvorvidt rejserne skal være vederlagsfri for forældrene.

I redegørelsen fra 20. november 1997 udtaler Folketingets Ombudsmand i den anledning, at der har kunnet rejses berettiget tvivl om, hvorvidt forældrebetaling har haft den fornødne hjemmel. Ombudsmanden finder, at en skole efter gældende ret som udgangspunkt er berettiget til at modtage bidrag, der betales på frivillig basis af forældre eller andre, og bidrag til dækning af lejrskoleophold, sprogrejser m.v., samt at der ikke kræves lov hjemmel til at opkræve mindre beløb til dækning af udgifter, der er relateret direkte til den enkelte elevs deltagelse i lejrskoler m.v.

På grund af denne redegørelse har der foregået et udredningsarbejde for at definere, hvornår der er tale om ekskursioner og lejrskoler, som er en del af undervisningen, og hvornår der er tale om skolerejser, som er et alternativ til undervisningen, og hvor elevernes deltagelse er frivillig.

Lovforslaget definerer herefter, at ekskursioner er endagsture, som er en del af den daglige undervisning, forberedelse og opfølgning foregår i undervisningstiden, og der er mødepligt. Lejrskoler er herefter flerdagesture med minimum én overnatning. De er et særligt led i undervisningen, og forberedelser og opfølgning foregår i undervisningstiden, og der er mødepligt.

Da der er mødepligt for eleverne både på ekskursioner og på lejrskoler, må de anses som værende en sædvanlig del af undervisningen. Og på baggrund af dette skal deltagelsen i disse ifølge Ombudsmanden og igen ifølge grundlovens § 76 være gratis. Bortset fra ekskursioner, som er en endagesforetelse, kan der opkræves en vis betaling, der modsvarer et sparet privatforbrug til forplejning, ligesom der vil blive mulighed for at supplere kommunens betaling til aktiviteter med frivilligt indsamlede midler.

En indsamling kan f.eks. have form af bidrag over længere tid til en klassekasse. Ud over muligheden for disse klassekasser kan forældre og elever eventuelt i samarbejde med skolen foretage fælles indsamlinger eller gennemføre forskellige aktiviteter for på denne måde at tjene penge til turen.

I Kristeligt Folkeparti ser vi det som positivt, at elever skal være med til selv at yde, før de kan nyde. Helst så vi faktisk, at de i alle tilfælde skulle betale en del og i særdeleshed i forbindelse med skolerejser. En skolerejse defineres jo i loven som en flerdagestur med minimum én overnatning. Den er et supplement til den almindelige undervisning, og deltagelse i skolerejsen er frivillig. Rejsen kan foregå både i ind- og udland. Også denne sidste form for rejseaktivitet mener vi er vigtig set i relation til folkeskolens samlede formål.

En skolerejse kan være en meget værdifuld oplevelse både socialt og rent fagligt. F.eks. vil en tur til udlandet give en langt bedre forståelse for f.eks. fagene geografi og historie, og udlandsrejser kan også give eleverne et mere naturligt forhold til andre landes sprog.

Al anden rejseaktivitet end ekskursion og lejrskole og skolerejser, som ikke har et under-

visningsmæssigt formål eller har tilknytning til skolens virksomhed, er vi naturligvis enige i skal betales af elever, forældre og de involverede parter selv.

I Kristeligt Folkeparti ser vi det som værdifuldt, at børn og unge via rejsevirkomhed oplever en udvidelse af deres horisont både socialt og fagligt. Verden er større end den by, de bor i. Derfor stemmer Kristeligt Folkeparti for dette forslag.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak for den meget venlige modtagelse af lovforslaget.

Til lovforslagets baggrund kan der ikke knyttes ret meget mere end det, som forskellige ordførere har sagt, og derfor kan jeg afkræfte hr. Søren Kolstrups formodning om, at det skulle være et spareforslag.

Forslaget er initieret dels af Ombudsmanden, dels af den diskussion, der har været om grundlovens fastslåen af, at undervisning skal være vederlagsfri.

I forhold til de økonomiske konsekvenser kan jeg oplyse, at kommunerne ikke vil kræve en økonomisk kompensation for dette forslag.

I forhold til sponsorering og grænserne for det er det jo klart, at der vil være en modus vivendi. Der vil være noget, som er rimeligt, og noget, som er urimeligt. Jeg tror ikke, at nogen af forligspartierne har set børnene som levende reklamesøjler eller lignende for sig, nærmere tværtimod.

Skulle der være nogen, som ikke forstår lovens intention og ånd, vil de kunne finde inspiration i den vejledning, som jeg tænker udarbejdet i forbindelse med og i hvert fald efter lovens vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove. (Betaling for ekskursioner m.v.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 3/6 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jeppe Kofod (S):

For en god ordens skyld skal jeg igen gøre opmærksom på, at vores ordfører, hr. Frode Sørensen, ikke kan være til stede, og jeg er derfor hans substitut i dag. har

Vi har netop behandlet L 83, og det følger af den første behandling, at når Socialdemokratiet kunne støtte ministerens første forslag, så kan vi også støtte det følgende, for de to er tæt forbundne.

Som bekendt skete der i L 83 en klar adskillelse af lejrskoler og skolerejser, hvad angår finansiering, på folkeskoleområdet. Tilsvarende reguleringer skal imidlertid også foretages for ungdomsuddannelsernes vedkommende, hvor der almindeligvis kun kan tales om skolerejser, altså ekskursioner.

Tilbage står nu at fastlægge regler for, hvor meget eleverne på ungdomsuddannelserne kan risikere at skulle betale. Da der forekommer en række forskellige betalingsmåder, vil de forskellige typer af ekskursioner blive behandlet individuelt. Hvis ikke eleverne skal betale for ekskursionerne eller de kun skal betale for egen forplejning, op til 50 kr. pr. dag, gælder den almindelige mødepligt, hvorfor man ikke kan forhindre en elev i at deltage, selv om pågældende ikke har betalt.

Deltagelse er omvendt frivillig, når der kræves for andet end forplejning, eller hvis man opkræver mere end 50 kr. pr. deltager. Der skal så sørges for, at de elever, som ikke deltager, får et undervisningstilbud i stedet.

I øvrigt skal de 50 kr. pristalsreguleres, og der er nogle følger af deltagelse eller mangel på samme med hensyn til pensumopgivelser.

Som det allerede er antydnet, ønsker Socialdemokratiet klare linjer på området, og vi kan derfor også gå ind for dette forslag, hvormed der bliver sammenlignelige og gennemskuelige